

UNIVERSUL copiilor

15 Ianuarie 2019 -
imagine de la depunerea
ghirlandei în prezența scriitoarei
Ana Blandiana,
care se află alături de copii.

Seria Nouă/ Ianuarie, 2021

8 DESPRE ÎNTÂLNIREA
CU ANA BLANDIANA

10 MIHAI EMINESCU
-PORTRET PENTRU
O GENERAȚIE GRĂBITĂ

20 DUELUL
ÎNTREBĂRILOR

Sumar

3 CE MAI CITIM?

**4 SĂ ÎNVĂȚĂM
MATEMATICĂ PRIN ARTĂ!**

**6 DE UNDE A APĂRUT SUPERȚA
GHIRLANDĂ PE CARE O POARTĂ
PE UMERI STATUIA
LUI EMINESCU, DE LA ATENEU?**

**8 DESPRE ÎNTÂLNIREA
CU ANA BLANDIANA**

**10 MIHAI EMINESCU -
PORTRET PENTRU
O GENERAȚIE GRĂBITĂ**

**12 CE ÎNSEAMNĂ
SĂ FII CREȘTIN?**

**14 PAGINA
PENTRU PĂRINȚI**

**15 CUM POATE ARĂTA
O TEMĂ LA LIMBA ROMÂNĂ!**

**16 NICĂ
SAU HARRY POTTER?**

18 HORA UNIRII

20 DUELUL ÎNTREBĂRIILOR

**21 AICI ÎI VOM GĂSI
PE CEI MICI...**

22 LIMBI STRĂINE

Ce mai citim?

UNIVERSUL copiilor

O vară cu Isidor

„O fetiță de 13 ani din București se hotărăște să-l salveze pe condorul Isidor, cel mai bătrân locatar de la Zoo Băneasa, după ce vede la televizor știrea despre moartea cimpanzeului, veteranul de până atunci al grădinii. Dar ce te faci când reușești să eliberezi o pasăre care nu mai știe să zboare? Fetița aduce condorul acasă, unde îl ascunde o vreme, și descoperă lucruri fascinante despre el. Apoi cei doi fug împreună la Sinaia. La munte, în locul care seamănă cu casa de demult a condorului, ea speră să-l învețe să zboare din nou și să-l elibereze cu adevărat, în timp ce legătura dintre ei devine tot mai puternică. O poveste despre prietenie, libertate și visuri.”

Iarna cu Isidor

„Romanul, care continuă *O vară cu Isidor*, spune povestea condorului Isidor după ce a fost eliberat în Sinaia de prietena lui, Serena. Ce faci când ești liber, dar ai rămas singur-singurel într-un loc necunoscut, abia ai învățat să zbori, ești mai degrabă domestic decât sălbatic, și mai vine și gerul? În iarna nesfârșită care-i stă în față, Isidor trece prin multe aventuri și învață câteva lucruri esențiale pentru supraviețuire – cum ar fi că te poți descurca binișor în viață dacă știi să citești sau că prietenii sunt importanți.”

Alături de un corb generos, o bufniță înțeleaptă și-un cățeloi mare și blând, Isidor trece iarna cea grea și pune la cale o evadare spectaculoasă a păsărilor rămase captive la Zoo. După o iarnă cât șapte ani, urmează șapte zile de vară fericite și lungi cât o viață.

„Mi-e dor de Serena, prietena mea, și totul pe lume rimează cu ea!”

Ce-ncepe cu S și se-ncheie cu A?”

**De la Sfântul Nicolae
la Sfântul Ioan Botezătorul**

Volumul face parte din seria „Mica enciclopedie a sărbătorilor creștine și a tradițiilor românești”, apărută la Editura Basilica .

Să învățăm matematică prin artă!

Conținut științific

Spirala lui Theodorus din Cyrene Discipol al lui Protagoras, profesor al lui Socrates, Theodorus din Cyrene, a fost interesat de matematică dar, în plus, el a fost pasionat de astronomie, de muzică și de toate celelalte discipline pe care, acum, le studiem la școală. În domeniul matematicii, a fost atras de numerele iraționale și demonstrează că rădăcinile pătrate ale numerelor 3, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15 și 17 sunt numere iraționale.

În anul 1941, Jakob Heinrich Anderhub a imaginat construirea unei spirale compuse din triunghiuri dreptunghice (17 fiind ultima valoare, înainte ca spirala să încheie prima buclă, ceea ce face construcția mai lizibilă. Cu timpul, această construcție a fost numită Spirala lui Theodorus, dar nu este sigur că această metodă ar fi fost utilizată chiar de Teodorus din Cyrene.

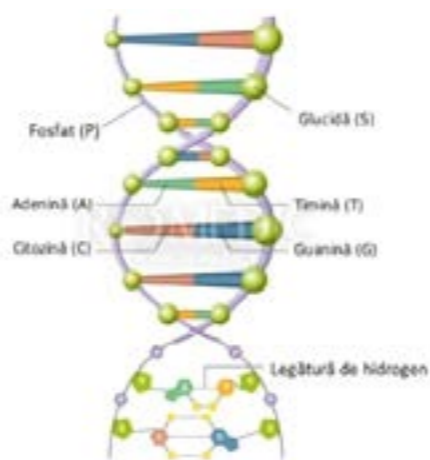
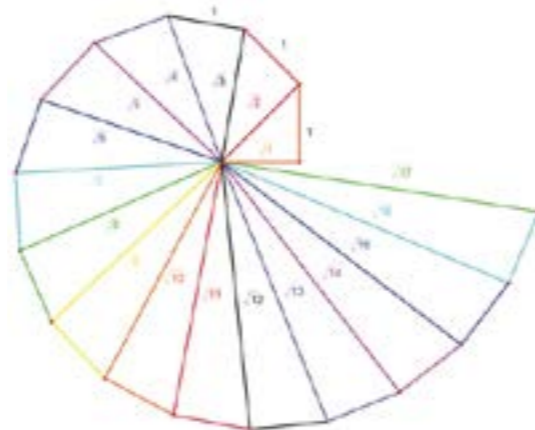
Construirea spiralei sau a melcului lui Teodorus din Cyrene permite reprezentarea rădăcinilor pătrate ale tuturor numerelor. Pornim de la un triunghi dreptunghic ale cărui catete reprezintă o „unitate”. Ipotenuza se calculează prin

teorema lui Pitagora.

Astfel, pentru primul triunghi, lungimea ipotenuzei este $\sqrt{2}$. Aceasta formează una dintre catetele următorului triunghi dreptunghic, a cărui a doua catetă este egală cu 1.

Aplicând din nou teorema lui Pitagora, aflăm ipotenuza care este egală cu $\sqrt{3}$. Celelalte triunghiuri dreptunghice se construiesc după același model.

Spirala lui Theodorus este bine cunoscută și vizibilă în forma cochiliilor de melc și puțin mai frecventă în lumea vegetală unde avem ca exemplu dispunerea spiralată a boabelor de floarea-soarelui, structura din broccoli, ori cea a conului de brad.

La dimensiuni și mai mici, ADN-ul este un alt exemplu de spirală.

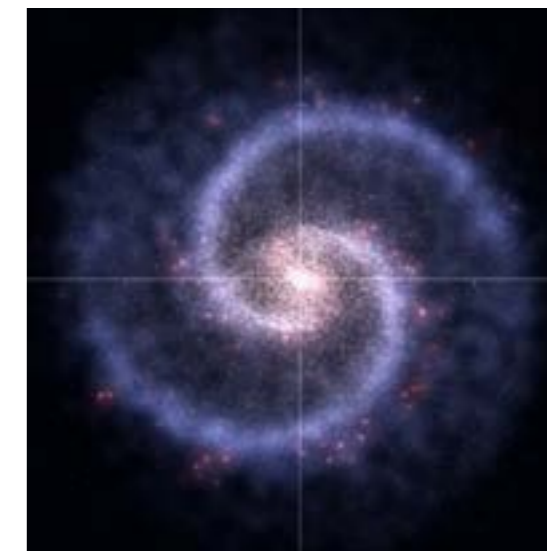
Spirala este prezentă de asemenea în lumea animală (anumite țesuturi musculare) și în lumea microscopică, la anumite bacterii. Forma lor spiralată, ca un tire-bouchon* și o motilitate** specifică acestor organisme, pare să le ofere avantajul de a se deplasa cu ușurință prin mediul vâscos și mucilaginos.

* tire-bouchon – tirbușon (din fr.)

**motilitate, motilități, s. f. (Fiziol.) Proprietate a unor organe cu musculatura netedă de a efectua mișcări de contracție și de relaxare; motricitate. – Din fr. motilité. (sursa: DEX 2009)

Exercițiu de expresie artistică

Pentru a înțelege mai bine relația dintre matematică și natură, inspirați de această teorie și de comentariile de mai sus, elevii clasei a VIII-a „Prințul Radu”, sub coordonarea doamnei profesoare Daniela Corpaci, au îmbogățit și au însuflit spiralele realizate, prin desen. Mai întâi, ei au calculat și au desenat Spirala lui Theodorus și apoi au încadrat aceste spirale în desene care reprezintă diferite contexte de viață, utilizând metodele specifice artelor vizuale.

În Univers există și galaxii ale căror brațe se îndreaptă spre centru sub forma unor spirale, sunt așa numite galaxii-spirală.

Iată câteva dintre lucrările lor. Adevărate opere de artă!

Fără vorbe goale

De unde a apărut superba ghirlandă pe care o poartă pe umeri – zilele acestea – statuia lui Eminescu, de la Ateneu?

E un dar din partea Liceului Pedagogic „Anastasia Popescu”, din București, unde lucrez eu. Momentul dăruirii a devenit, pentru noi, o tradiție. Doamna Mona Șerbănescu, directoarea și fondatoarea liceului, a citit o întâmplare într-o carte a Anei Blandiana (Fals tratat de manipulare) și a avut ideea să o reitereze, alături de copii. Iar acest lucru se întâmplă de 5-6 ani.*

Despre ce întâmplare este vorba?

Ioana Revnic

În anii '80, pe 15 ianuarie, scriitorul Geo Bogza comanda de la aceeași florărie din Piața Kogălniceanu o jerbă de brad împletită cu garoafe roșii, lungă de cel puțin cinci metri, iar aceasta era așezată pe umerii statuii. La ceremonie participau câțiva „prieteni de Eminescu”, majoritatea – scriitori.

Din ce motiv a apărut atunci această sărbătorire – alternativă – a poetului?

Iată ce explică Ana Blandiana: „...Nebunia în creștere a lunii ianuarie, care cuprindea zilele de naștere ale celor doi dictatori, ne-a obligat să transformăm ziua de naștere a poetului într-o armă de apărare, într-un mijloc de deturnare a festivităților. Am exorcizat prima lună a anului, transformând-o într-o sărbătoare eminesciană.”

Și cum se desfășura, pe-atunci, ceremonialul? „Împreună cu același grup minuscul de prieteni – ca niște cavaleri ai ordinului eminescian care se mai întâlneau doar încă o dată pe an, de 15 iunie –, ne înșiram într-un straniu șir indian sprijinind pe umeri uriașul șarpe vegetal și, cu pași rari pe care încercam să ni-i sincronizăm, înaintam pe trotuarele fără sfârșit până la statuia lui Gheorghe Anghel din fața Ateneului. În frunte înainta solemn uriașul Geo, al cărui exhibiționism de proveniență suprarealistă se simțea cum nu se poate mai bine sub privirile uimite ale asistenței de pe ambele trotuare, în timp ce noi îl urmam jenați, încăpățânați și mândri, dar rugându-ne lui Dumnezeu să ajungem cât mai repede la capătul drumului – își amintește Ana Blandiana. Apoi, tot conform tradiției, Romi [Romulus Rusan – n.m.] –

Fotografie de Dana Ștefănescu

cel mai înalt din grupul de inițiați – se cățara pe soclu cu un capăt al jerbei, pe care reușea cu greu și cu ajutorul, tot tradițional, al arhitectului Fodoreanu să o treacă de două ori peste umerii statuii. În cele din urmă, Eminescu apărea îmbrăcat într-un fel de hlamidă de flori care îngheța în cursul următoarelor ore și rămânea încremenită în frumusețe astfel pentru săptămâni întregi.”

L-am sărbătorit pe Eminescu la fel ca scriitorii de altădată de două ori, în cei aproape trei ani de când sunt profesoară la Liceul „Anastasia Popescu”. I-am avut alături pe elevii mei din clasa a V-a. Momentul va rămâne cu siguranță în memoria lor, chiar dacă acum ei nu reușesc – poate – să înțeleagă toată încărcătura simbolică a acestuia. Și sper că un asemenea mod de a-l celebra pe Eminescu – fără festivism(e), fără vorbe goale – nu îi va înstrăina de memoria lui. Pentru mine, această sărbătoare de ianuarie este un gest – sobru, demn – de patriotism. O declarație de atașament, de respect, față de un om fascinant prin cuprinderea minții și a simțirii sale.

Fragmente extrase din volumul Anei Blandiana – Fals tratat de manipulare, apărut la Editura Humanitas (2013)

Deja sunt 8 ani de la prima întâlnire cu textul Anei Blandiana și de la prima curajoasă (re)apariție a ghirlandei depuse de copii.

Întâlnirea cu doamna Ana Blandiana

Zilele trecute am avut onoarea și bucuria de a ne întâlni cu scriitoarea Ana Blandiana.

Dumneaei ne-a povestit lucruri și întâmplări inedite din viața lui Mihai Eminescu. Am aflat chiar și că binele și frumosul din cultura greacă se regăsesc reunite în personalitatea lui.

Mai târziu, am avut posibilitatea de a-i pune întrebări Anei Blandiana despre viața sa. Am putut să aflăm astfel cum a început să publice versuri sub acest pseudonim, deoarece tatăl său era preot și era închis. Ea ne-a povestit și cum l-a întâlnit pe motanul Arpagic, în timp ce planta arpagic, iar motănelul venea și îl dezgropa.

Lectura a reprezentat o parte foarte importantă din viața dumneaei; copilă fiind, deseori se urca într-un copac pentru a se adânci în cărți.

Mai târziu, poeziile Anei Blandiana au devenit tot mai cunoscute, lumea căutând cu pasiune scrierile ei.

Întâlnirea a fost una deosebită. Mă bucur că am avut ocazia să o cunosc pe doamna Ana Blandiana, o personalitate a literaturii române, o poetă ale cărei poezii îmi plac și o persoană remarcabilă!

Sper să o revedem cât mai curând!

Alexandra Cucu

Întâlnire cu Ana Blandiana

Ghicitoare-
Născută de Bunavestire,
Fiică de preot cu multă iubire
Ne-a dăruit un motan vestit,
Pe care-l cheamă Arpagic.

Am fost foarte bucuroasă că, în data de 18 ianuarie, am avut onoarea de a o întâlni pe Doamna Ana Blandiana.

Încă din copilărie, părinții mi-au citit mai multe povestiri despre un personaj, un motănel numit Arpagic. Deși eram foarte mică atunci, îmi amintesc cum mă miram tare de poveștile Anei Blandiana.

Aceasta ne-a mai povestit și despre pasiunea ei încă din copilărie - cititul. Ne-a povestit cum obișnuia să citească romane peste tot- la școală, acasă sau chiar în copacii din curtea sa!

Sper ca Doamna Ana Blandiana să ne mai viziteze în viitor, dar, de data asta, să ne vedem fizic, nu online.

Anastasia Vladu

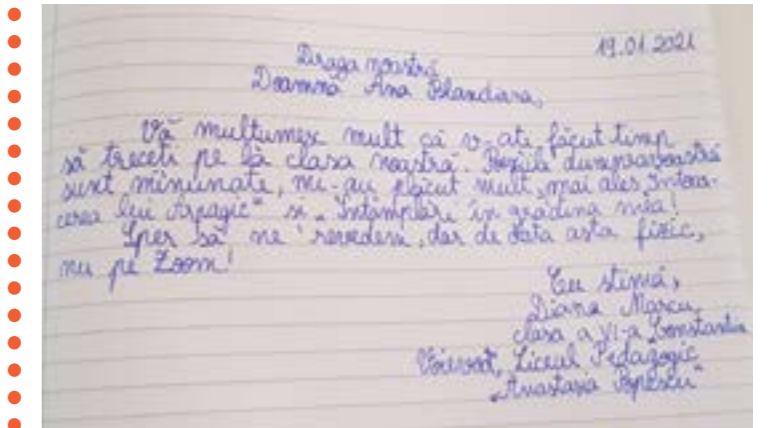
Altfel de Ana Blandiana

Dar dacă soarele și luna
Sunt unul și același astru
Pe care spuma de-ntineric
Îl travesteste diferit?
Dar dacă eu sunt numai una
Clipind sub ochiul tău albastru
Sau scrijelind-o cu privirea
Bolta străină de granit?
Aceleași biete haine-trupuri
Menite să îmbrace spaime
La fel de mari și totuși altfel,
Mereu de altceva fugind,
Aceleași râu curgând întruna
Tot alte mâluri să îngaiame
Din care să se stingă-n mare
Nerăzgândit, același jind.

„Mă bucur ca am avut ocazia de a participa la ora la care a fost dumneaei invitată. Sunt multe întrebări la care am nevoie de un răspuns. Cum ar fi de unde i-a venit ideea năstrușnică din poezia „Altfel”? Cum adică soarele și luna să fie unul și același astru?”
Tudor Moscu,
Clasa a VI-a „Constantin Voievod”

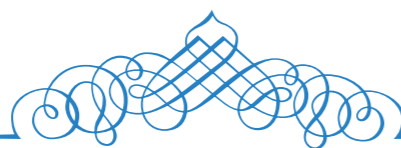
„Întâlnirea a fost foarte frumoasă, și, după părerea mea, Ana Blandiana este unul dintre cei mai valoroși oameni ai acestei țări.”

Radu Popescu,
Clasa a VI-a „Constantin Voievod”

Mihai Eminescu – portret pentru o generație grăbită

Născut la Ipotesti - Botoșani, în Moldova, în anul 1850, Mihai Eminescu, sau Mihai Eminovici, pe numele său real, a fost unul dintre cei mai renumiți scriitori români, scriind atât poezii cât și proză.

Eminescu era înalt, suplu și avea părul lung, dat pe spate, așa cum apare în prima fotografie care i-a consacrat chipul.

„Avea statură mijlocie, era cam lat în spate, dar totul era proporționat. Avea ochii negri și adânci. Purta mustață, rar o rădea”, spunea Teodor Ștefanelli în cartea „Amintiri despre Eminescu”. Este chipul poetului din cea de-a doua sa imagine, destul de cunoscută și aceasta.

Era un om înțelept și puternic, dar discret.

George Călinescu spunea despre poet ca fiind: „subțiat de gânduri și de o înfrigurare sentimentală”, „fața placidă și adipoasă, cu ochii împânziți de o ceață alburie, în ciuda unui zâmbet copilăros și somnolent”.

Avea o fire schimbătoare. Într-un moment râdea, iar în următorul moment era încruntat.

„Un om de o veselie copilăroasă care râdea din toată inima, încât ochii tuturor se îndreptau asupra lui. În clipa următoare se încrunta, se strâmba or își îndrepta capul cu dispreț”, spunea scriitorul Ioan Slavici despre Eminescu.

Eminescu a fost un om care și-a iubit mult țara. El utiliza o formulă originală de salut: „Trăiască nația!” Cele mai cunoscute poezii scrise de Mihai Eminescu sunt „Luceafărul”, scrisă între anii 1873 și 1883 și „Scrisoarea III”, publicată în anul 1881.

Viața poetului s-a sfârșit pe data de 15 iunie 1889, la București când avea doar 39 de ani. A fost înmormântat la Cimitirul Bellu din București.

Diana Alexandra Marcu – Clasa a VI-a „Constantin Voievod”

Clasa a IV- a „Principesa Elena”, surprinsă la ora de limba română

Glossă Mihai Eminescu

Vreme trece, vreme vine,
Toate-s vechi și nouă toate,
Ce e rău și ce e bine
Tu te-ntreabă și socoate;
Nu spera și nu ai teamă,
Ce e val ca valul trece;
De te-ndeamnă, de te cheamă,
Tu rămâi la toate rece.

Glossa

Time goes by, time comes along,
All is old and all is new;
What is right and what is wrong,
You must think and ask of you;
Have no hope and have no fear,
Waves that rise can never hold;
If they urge or if they cheer,
You remain aloof and cold.

Traducere de Adrian G. Sahlean

1869

Le temps passe, le temps s'en vient,
Tout est nouveau, tout est ancien;
Ce qui est mal, ce qui est bien,
Réfléchis à tout c'qui vient.
N'espère pas et n'aie pas peur,
C'qui est vague comme la vague meurt.
Si un bruit t'appelle parfois,
Ton esprit doit demeurer froid.

Traducere de prof. Monica Șerbănescu

1880-1883

1887-1888

1884-1885

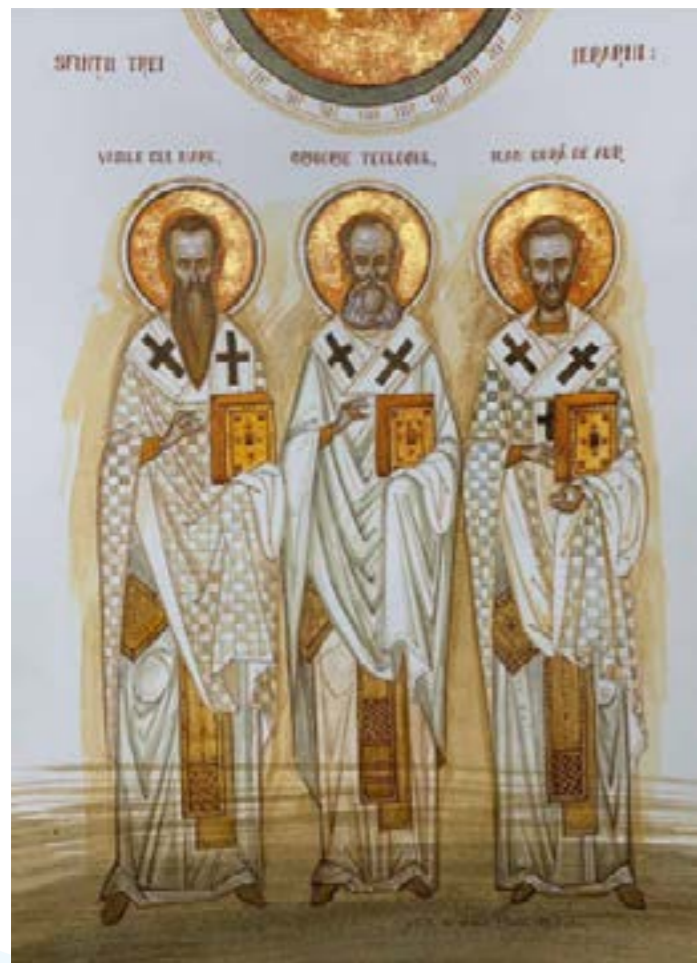
Sara Lăzărescu

Parte a proiectului Glossa - recitată la Paris

Sfinții Trei Ierarhi – 30 Ianuarie

Icoană reprodusă cu amabilitatea Elenei Murariu
- artist iconar

Sfântul Vasile cel Mare, Sfântul Grigorie Teologul și Sfântul Ioan Gură de Aur au trăit toți trei în secolul IV, dar scrierile și faptele lor au avut un ecou puternic în sufletele generațiilor următoare, astfel, încât, șase sute de ani mai târziu, cam prin secolul XI, adepții învățăturilor unuia sau ale altuia dintre acești sfinți părinți nu ajungeau la o înțelegere în privința unei ierarhii a celor trei. Care a fost mai mare, mai înțelept, mai bun? De aceea, ei s-au înfățișat împreună în visul unor credincioși, cerându-le să îi prăznuiască pe toți, deopotrivă, fiindcă ei se consideră întru totul egali. Așa s-a stabilit sărbătorirea lor, împreună, la data de 30 Ianuarie.

Ce înseamnă pentru mine „creștin”

Creștinismul reprezintă pentru mine șansa pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o tuturor pentru a ne putea mântui. Este o a doua șansă pe care ne-a dat-o Dumnezeu după căderea lui Adam din Rai.

Pentru mine, creștinismul reprezintă o familie mare, care îl are în mijloc pe Dumnezeu și cred că nu ar trebui să greșim în vreun fel, pentru a fi vrednici de

Creștinismul reprezintă calea pe care ne-a lăsat-o Dumnezeu spre a ne găsi liniștea în sufletul nostru.

acest nume de familie și pentru a-l purta cu o conștiință curată. Cred că Dumnezeu este tot timpul alături de noi, deși noi, oamenii nu realizăm prea bine acest lucru sau cred că uneori nu vrem să realizăm acest lucru. În final, pot spune că îmi doresc să fiu mult mai conștient de ceea ce fac și că îmi doresc să fiu demn de a purta numele de creștin.

Andrei Teodor Săcrieru – Clasa a X-a „Angela Vasiliu”

Ce înseamnă să fii creștin

Eu am fost crescută de mică în biserică și educată la o școală privată, ortodoxă. Așadar, toți prietenii mei de la grădiniță și până în clasa a VIII-a, erau creștini ortodocși practicanți.

Deși mă bucur foarte mult că părinții mei m-au învățat despre Dumnezeu, Maica Domnului, Sfinți și tot ce se poate despre religia ortodoxă, de multe ori se râdea de mine că merg la biserică, ori că mă rog și că vorbesc despre Dumnezeu. De obicei, copiii care râdeau de mine sau lua în râs ceea ce spuneam erau copii cu care mă împrieteneam în parc sau colegii de la înot și de la atletism. Din cauza aceasta am ajuns să îmi fie rușine să mă prezint așa cum obișnuiam: „Bună! Sunt

Gabriela! Am ... ani și sunt la o școală ortodoxă!”

Într-o zi m-am mâhnit puțin că râd copiii de mine și când am mers la spovedit i-am spus părintelui duhovnic ce aveam pe suflet. El m-a ascultat și mi-a spus cu blândețe:

„Gabriela, nu trebuie să îți fie rușine cu religia ta! Religia ta este religia ortodoxă, religia adevărată! Copiii care râd de tine nu au fost învățați de părinții lor despre Dumnezeu, pentru că nici părinții lor nu știau de credința ortodoxă sau pur și simplu s-au îndepărtat de ea. Pe vremea lor a venit comunismul și toți oamenii au fost obligați să se lepede de credința ortodoxă și nu mai aveau voie să intre în biserică. Așa că tu trebuie să îi înveți pe acei copii despre Dumnezeu pentru a-L cunoaște și pentru ca să meargă și ei la biserică și să se roage lui Dumnezeu.”

împiedicat să mă împrietenesc și cu cei atei. De multe ori dezbatăeam problema religiei și încercam să îi fac să înțeleagă

În România 95% din locuitori sunt creștini, dar doar 27% merg la biserică și se implică în referendumuri și activități religioase.

cum a fost creată lumea și că fără Dumnezeu nu putem

obține nimic bun. Nu vreau să îi oblig să creadă în Iisus, deoarece Iisus a lăsat pe fiecare să creadă ce vrea. Ei știu că duminică sunt la biserică și, dacă vor, pot veni cu mine. Câteva prietene au dorit să meargă cu mine la biserică și mi-au spus că le-a plăcut iar, apoi, mi-au pus întrebări legate de diferite nelămuriri pe care le aveau despre religie.

În perioada carantinei, am avut un mic „hop”, adică mă gândeam că poate nu există Dumnezeu, pentru că nu l-am văzut niciodată...

Bunica a văzut că sunt îngândurată și descurajată, așa că a venit la mine și mi-a explicat cu răbdare tot ce trebuia ca să mă conving singură că există Dumnezeu și să înțeleg de ce m-am botezat, de ce mă spovedesc, de ce mă împărtășesc și mi-a dat putere să cred în continuare și să nu renunț la religia mea ortodoxă, niciodată.

Gabriela Benea – Clasa a X-a „Angela Vasiliu”

Modelul preluat

Orice părinte îți dorește să aibă copii fericiți și să evite țipetele și certurile. Dar care sunt ingredientele pentru un cămin armonios, în care orice neînțelegere este rezolvată cu ușurință?

În numărul din decembrie al Revistei noastre, vă vorbeam despre gestionarea relațiilor dintre părinți și copii.

Acest subiect este unul foarte sensibil. De ce? Pentru că, în această ecuație, intervine și **modelul** pe care l-am preluat noi de la părinții noștri și, ca atare, zestrea pe care copilul a primit-o de la noi.

Copilul nu face ce zicem noi, copilul face ce facem noi. Înainte să ne gândim la comportamentul copilului nostru, este util – ba chiar esențial – să ne gândim la modelele pe care le urmează el. În primul rând, modelul copilului suntem noi, părinții. Cum ne influențăm noi copilul?

El poate să stârneasce în noi amintiri care vor altera, uneori, deciziile noastre de părinți. De aceea, este foarte important să reușim să ne examinăm vocea interioară, ca să nu transmitem prea mult din ecurile nocive, dacă ele există în amintirile noastre, generației următoare.

Pentru că, trebuie să recunoaștem, trecutul ne ajunge adesea din urmă (pe noi, dar și pe copiii noștri)!

Despre trebuințele copilului s-a vorbit și se va vorbi mult și de acum înainte. El are nevoie de căldură, de acceptare, de contact fizic, de prezența părinților, de dragoste, dar și de impunerea de limite, de înțelegere, de tovarăși de joacă de toate vârstele, de experiențe liniștitoare, precum și de multă atenție și de o parte din timpul nostru (ceea ce numim noi „timp de calitate”).

Pare destul de simplu dar, în realitate, lucrurile nu sunt deloc ușoare. De ce? Pentru că noi, părinții, am avut, la rândul nostru, un model în familia în care am crescut - propria noastră zestre. Iar această moștenire ne poate afecta fără să ne dăm seama. Probabil că v-ați trezit de multe ori spunând ceva de genul: „Vorbeam și parcă o auzeam pe mama!”. Firește că, dacă acele cuvinte v-au făcut să vă simțiți în siguranță, iubit, dorit, nu este nicio problemă. Dar dacă nu așa a fost, probabil că nici vorbele reluate nu vor face bine copiilor din noua generație.

Bine ar fi să ne auzim cuvintele cu o „ureche” interioară și să ni le cenzurăm; să

Maria Poroineanu

lăsăm deoparte lipsa de încredere, pesimismul, temerile de tot felul; să nu punem mai presus de copilul nostru așteptările pe care ni le-am clădit.

Fiecare dintre noi este doar o verigă într-un lanț care se întinde pe mii de ani în urmă și va continua în viitor, până cine știe când! Cu siguranță, veriga despre care vorbeam, adică noi, poate fi modelată și, modelând ceea ce nu a fost în regulă la noi, vom reuși să îmbunătățim relația cu copilul, relație pe care, la rândul său, copilul o va transmite mai departe copilului ce va veni.

Dacă, în copilărie, ați fost respectat ca persoană unică și valoroasă, dacă vi s-a acordat dragoste necondiționată, atenție pozitivă și ați avut o relație satisfăcătoare cu membrii familiei dumneavoastră, aveți atunci la dispoziție un **model** pentru a înfiripa relații pozitive, funcționale.

Dar dacă în copilărie nu ați avut un astfel de model, atunci rememorarea trecutului poate fi chinuitoare.

Conștientizarea acestui disconfort ne poate ajuta să evităm transmiterea mai departe a modelului pe care l-am avut în copilăria noastră.

Pentru că o mare parte a moștenirii primite rămâne inconștientă, este dificil uneori să ne

dăm seama dacă reacționăm firesc la comportamentul copilului sau dacă reacțiile noastre își au sursa în trecutul nostru.

Atunci când resimțim furie sau orice alt sentiment neplăcut, precum frustra-

rea, panica, iritarea, teama, ca reacție la o faptă sau o dorință a copilului, am face bine să interpretăm sentimentul respectiv ca pe un semnal de alarmă. Acest avertisment este mai mult în legătură cu noi, decât cu cel mic, fiindcă se declanșează adesea în noi vechi resentimente, frustră, temeri. Antidotul ar putea fi să empatizăm cu sentimentele copilului și să nu dăm frâu liber propriei furii, frustrării ori frici.

Nu putem spune că este ușor să fii părinte. Peste noapte, copilul a devenit prioritatea numărul 1, iar modul în care începem să construim relația cu copilul îi va amprenta aceștia viața și, implicit, felul în care, la rândul său, își va construi relația cu propriul copil. Așadar, conștientizarea onestă a sentimentelor ne va ajuta să construim armonia în propria noastră familie și să creăm modele valoroase care să meargă mai departe spre generațiile următoare.

Psih. Ileana Zărnescu
Psihoterapie cognitiv-comportamentală

Duminică 29 ianuarie 2020

Dragă Jurnalule,

Astăzi mami a avut o idee foarte interesantă! Ne-a chemat pe mine și pe tati în bucătărie. Am crezut că vom lua prânzul mai devreme, însă mami ne-a spus că ne-a chemat nici mai mult, nici mai puțin, decât pentru o întrebare. La început mi-am zis: „Hm, doar pentru o întrebare! Ce simplu!” M-am uitat la tati care aștepta răbdător și apoi la mami care ne privea zâmbind jucăuș.

Ei, trebuie să știti că întrebarea nu era una banală precum „Ce-ați vrea să facem astăzi?”... sau „V-ar plăcea dacă...?” Era o întrebare la care, sincer, nu mă așteptam: „- Care sunt responsabilitățile tale?” „Responsabilitățile mele?! Hmmm...” Da, la asta sincer, nu mă așteptam. Dar ce mare lucru? Toți copiii au câte-va mici sarcini acolo! Și poate au chiar mai multe și nu-și dau seama...

Am luat o foaie de hârtie și am început să înșir responsabilitățile pe care credeam eu că le am. După ce am terminat, mami mi-a spus să-mi pun câte o notă pentru felul în care le duc la îndeplinire pe fiecare în parte!... Mda, a fost cam greu, ce-i drept. Când am început să-mi pun note, mi-am dat seama că de unele mă ocupasem superficial, iar de altele... mai deloc! Mă simțeam stânjenită... Mami a privit foaia și a zâmbit, iar eu am început să spun că am multe teme, că nu am timp să mă ocup de toate, bla, bla... bla, bla... că mi-aș dori s-o fac, dar nu știu cum.

Ea mi-a spus atunci că ar trebui să fiu mai ORGANIZATĂ. Simplu!!! Ce idee strălucită! Cum de nu m-am gândit la asta până acum? Mărturisesc că mă simțeam bine în rolul de copil, dar se pare că timpul a trecut, iar eu nu mi-am dat seama că am crescut.

Atunci tati, organizatorul-șef, a propus să ne așezăm tustrei la masă și să facem un program util și ușor de îndeplinit.

Din această discuție, un lucru e de ținut minte:

Când ești organizat totul e mai bine,
ai timp și pentru responsabilități,
ai timp și pentru tine!

Ha! Ce tare! Am făcut și rime!
Pe mâine, Jurnalule!

Natalia Marin,
Clasa a VI-a „Domnița Maria”

Ce are Harry Potter și nu are Nică din Amintiri din copilărie? Iubesc copiii mai mult cărțile cu Harry Potter, decât Amintirile... lui Creangă?

Viziunea Clasei a VI „Principesa Elisabeta”

Smaranda Radu

Harry Potter a avut un succes foarte mare și seria cărților a fost tradusă în 80 de limbi diferite. Nică, din *Amintiri din copilărie*, este și el foarte cunoscut, dar numai în România. Diferența este că întâmplările cu Nică sunt mai simple și mai ușor de înțeles, dar toate sunt reale, pe când J.K. Rowling a creat o lume nouă la care nimeni nu s-a mai gândit. Acest lucru a atras interesul multora. De aceea s-au făcut și filme după cărți. J.K. Rowling a inventat și cuvinte noi, cum ar fi „muggle”. Chiar dacă *Harry Potter* este cunoscut peste tot prin lume, și noi, românii, ne putem bucura și lauda cu poveștile despre Nică – hazlii și pline de aventură.

Nectarie Bostan

Eu nu am citit *Harry Potter*, dar știu sigur că este o carte cu și despre magie. În ziua de azi, cărțile cu magie sunt mai apreciate decât cele în care este vorba despre copilăria simplă a unui om. Oamenilor le plac aventura și întâmplările imaginare, mai puțin realitatea.

Alex Bortan

În *Harry Potter*, este vorba în principal despre magie, un lucru care fascinează foarte multe persoane. Lui *Harry Potter* i se întâmplă multe: ajunge să fie trădat de persoane la care ținea, persoane pe care nici nu le cunoaște se răzbună pe el și, în mod special, în câteva cărți apar și câteva vrăji mortale. În *Amintiri din copilărie* este vorba despre Nică, un copil OBIȘNUIT, dintr-un sătuc OBIȘNUIT. Acestui copil i se întâmplă multe lucruri: este trezit foarte des de o pupăză, se întoarce de la râu gol-goluț, ia râie de la niște capre, fură cireșe... Să nu mai pomenim de faptul că o place pe Smărăndița...

Harry Potter este o carte mult mai captivantă și mult mai interesantă pentru secolul XXI.

Ana Cucuoaneș

Harry Potter se aseamănă cu Nică. Amândoi reușesc să scape de probleme, fără însă a scăpa de pedeapsă. Dar primul are mult mai multe decât Nică. De exemplu: o baghetă magică, o bufniță și, bineînțeles, merge la o școală de magie. *Harry Potter* este un personaj care există numai în imaginația noastră. Nică, pe de altă parte, există în imaginația noastră, dar are un model real.

Sofia Popescu

Nu pot să spun că *Harry* și *Nică* au multe lucruri în comun. Sunt din țări diferite, din timpuri diferite și, mai ales, din universuri diferite. Sunt scrise în perioade diferite și asta poate influența limbajul. De exemplu, *Amintirile... lui Ion Creangă* au un limbaj mai deosebit, care uneori induce în eroare.

Ana Stanciu

Harry Potter are puteri magice și asta îl face unic, față de oamenii normali. Foarte interesant este faptul că el luptă contra răului și, de aceea, are parte de multe aventuri supranaturale. Nică este un personaj haios, însă nu are ceva neapărat special.

Sofia Jacotă

Nică are un plus foarte mare față de *Harry Potter*, având o familie. Însă *Harry* are mult mai multe, din punct de vedere material.

Viziunea Clasei a VII-a „Principesa Mărioara”

Matei Bedrule

Nu cred că tuturor copiilor le place mai mult *Harry Potter*, decât *Amintiri din copilărie*. Mie mi-a plăcut mai mult scrierea lui Ion Creangă, decât cea a lui J.K. Rowling. Dar dacă un copil ar prefera *Harry Potter*, un motiv ar putea fi că este o carte scrisă recent, în engleză, este și tradusă în română și, în text, nu se găsesc regionalisme.

Un alt motiv ar putea fi acela ca unele persoane preferă cărțile cu întâmplări și creaturi ireale, care se găsesc în *Harry Potter*, iar în textul lui Ion Creangă – nu.

În sfârșit, copiii încă din clasa pregătitoare învață să citească basme și povești românești; probabil că s-au saturat de întâmplările asemănătoare din fiecare text.

Miruna Oroviceanu

În primul rând, copiii ar alege să citească *Harry Potter*, deoarece mulți dintre ei au văzut filmul și le-a plăcut foarte mult, așa că vor să citească și cartea.

În al doilea rând, se gândesc la Ion Creangă ca la un autor învechit, demodat.

Gabriel Gyorbiro

Clasa a VIII-a „Principele Nicolae”

Harry Potter, spre deosebire de Nică, trăiește într-o lume magică, deci – mai palpitantă. Acest lucru în sine nu face cartea mult mai bună decât *Amintirile... lui Creangă*, ci mai atrăgătoare.

Sigur, mulți copii care au citit *Harry Potter* nici nu au auzit de *Amintiri din copilărie...*

Cartea *Harry Potter* este, de altfel, și mult mai promovată.

Personal, nu consider *Harry Potter* o carte atractivă, din moment ce primul volum, cel care ar trebui să te momească, făcându-te să citești toată seria, are prea multă descriere și acțiunea se derulează mult prea lent.

Raluca Gyorbiro, mamă

Harry Potter

- Are baghetă magică.
- Trăiește într-o lume imaginară, fantastică.
- Are bufniță.
- Viața lui este constrânsă și condusă de un destin implacabil.
- Are responsabilități prea mari pentru un copil, se marurizează brusc, prea rapid.
- Se luptă cu răul.
- Merge la școala de magie, motivat de desăvârșirea în vrăjitorie.
- Nu are părinți.

Nică

- Are Ozana.
- Trăiește în lumea reală, în natură.
- Are pupăză :D
- Viața lui este liberă, își trăiește copilăria - „vârsta cea fericită”.
- Nu are responsabilități prea mari, se poate juca, se maturizează treptat
- Se luptă cu „mentalitățile” vremurilor.
- Merge la școală, în cele din urmă, motivat de o carieră preoțească.
- Are familie.

Au răspuns copii din Clasa a VI-a Principesa Elisabeta, din Clasa a VII-a Principesa Mărioara, din Clasa a VIII-a Principele Nicolae și o mămică.

Hora Unirii

Versuri de Vasile Alecsandri

Hai să dăm mână cu mână
Cei cu inima româna,
Să-nvârtim hora frăției
Pe pământul României!

Amândoi suntem de-o mamă,
De-o făptură și de-o seamă,
Ca doi brazi într-o tulpină,
Ca doi ochi într-o lumină.

Iarba rea din holde piară!
Piară dușmănia-n țară!
Între noi să nu mai fie
Decât flori și omenie!

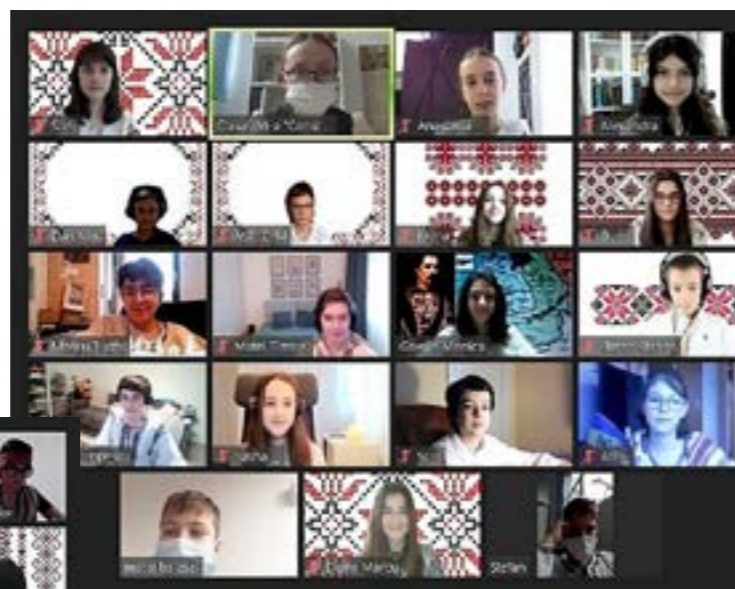
Amândoi avem un nume,
Amândoi, o soartă-n lume.
Eu ți-s frate, tu mi-ești frate,
În noi doi un suflet bate!

Măi muntene, măi vecine,
Vină să te prinzi cu mine
Și la viață cu unire,
Și la moarte cu-nfrățire!

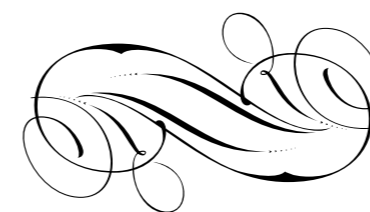
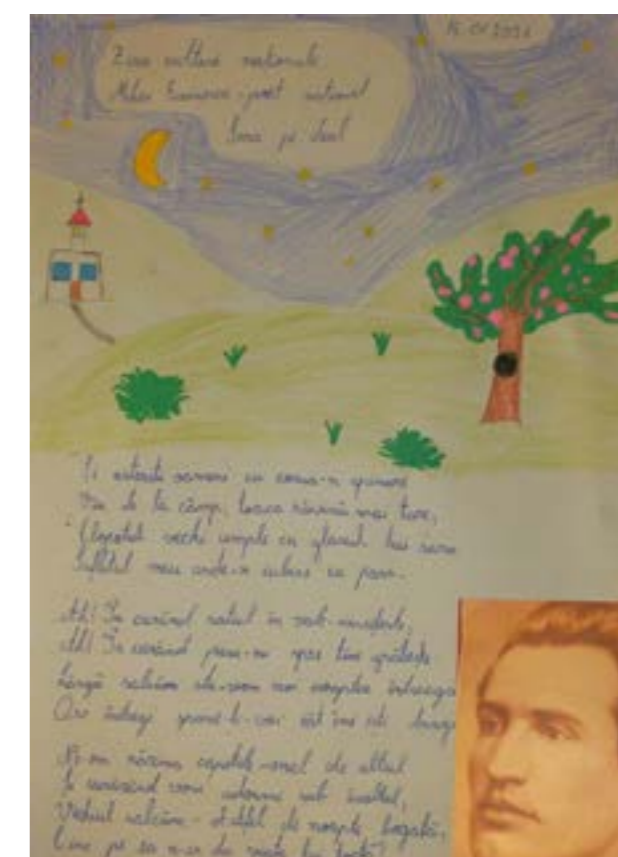
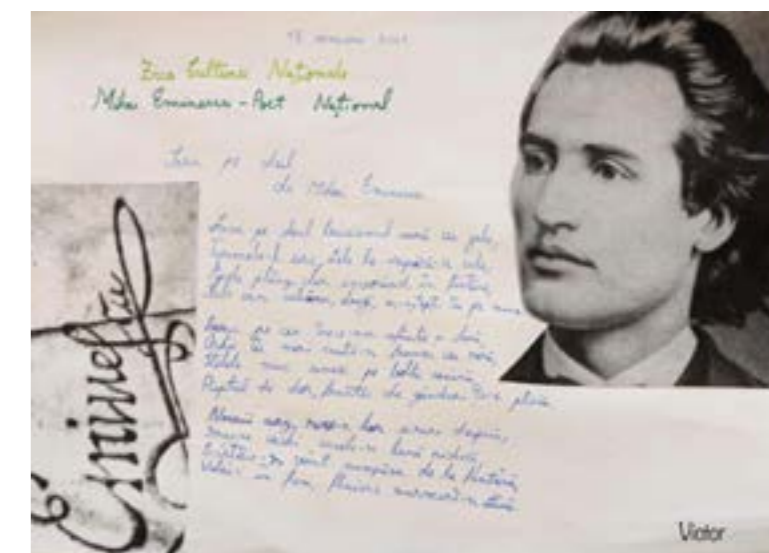
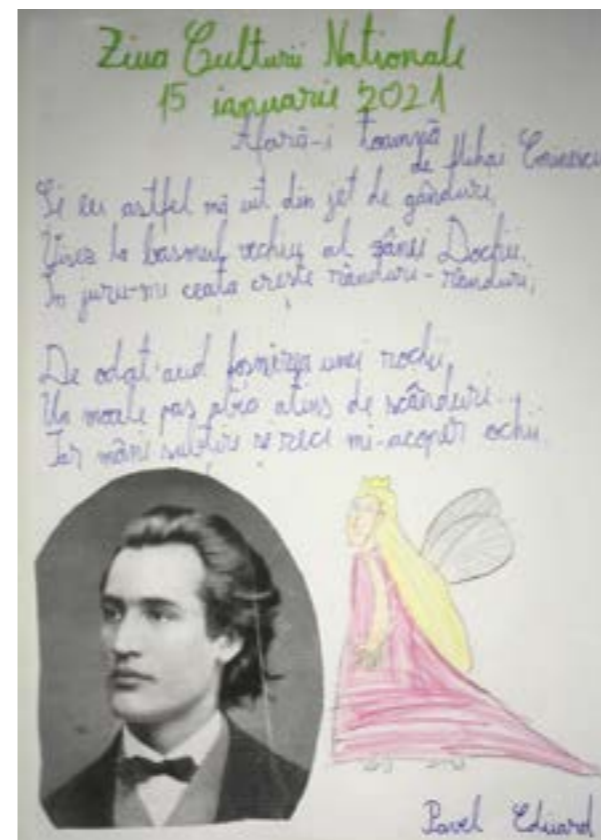
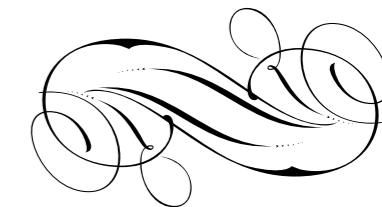
Vin' la Milcov cu grăbire
Sa-l secăm dintr-o sorbire,
Ca să treacă drumul mare
Peste-a noastre vechi hotare

Unde-i unul, nu-i putere
La nevoi și la durere.
Unde-s doi, puterea crește
Și dușmanul nu sporește!

Și să vadă sfântul soare
Într-o zi de sărbătoare
Hora noastră cea frățească
Pe câmpia românească!

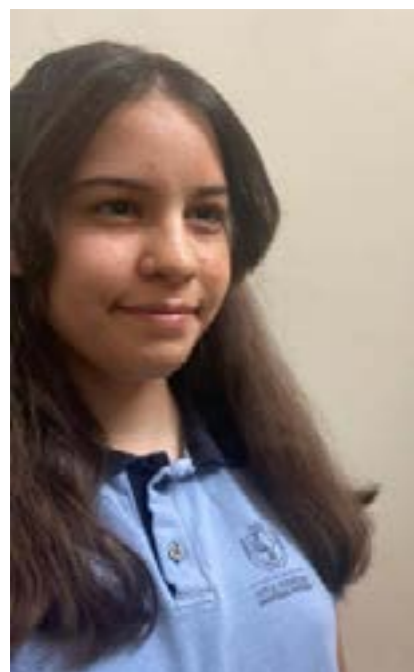
Cultura Națională,
Eminescu
și Ziua scrisului de mână
- teme orelor pe care
le-am surprins la
Clasa a IV-a „Principesa Elena”

● **Cât de mult îți place să citești, pe o scală de la 1 la 5?**

Ioana Busuioc

Pe o scală de la unu la cinci, răspunsul meu, tare și clar, va fi mereu „cinci”. Citesc de când eram mică, în pauze și în timpul liber, impulsionată de sora mea mai mare, care avea și are și ea, aceeași pasiune. Datorită ei - probabil simțind ca așa o cunosc mai bine sau poate doar din curiozitate față de subiectele care o interesau atât de tare și care îi luminau chipul și o făceau să râdă, care o țineau captivă ore în șir - am citit dinainte cărți cu un nivel ridicat pentru vârsta mea. Totuși, acest lucru nu mi-a adus decât câștiguri, un vocabular mai bogat poate, așa cum spun mulți că vei căpăta citind, dar mai ales o imaginație, zic eu, destul de bogată, care m-a infiltrat cu ușurință

în lumea cărților. Trebuie să recunosc, însă, că sora mea nu a fost singura care m-a impulsionat să citesc. Pe parcursul claselor a treia și a patra, am participat la un concurs numit „Bucuria lecturii”, organizat de doamna mea învățătoare. Acest concurs consta în calcularea numărului de pagini ale cărților citite în fiecare lună, câștigători fiind toți elevii clasei, dar clasificați printre primii trei, doar câțiva dintre noi. Miza concursului m-a ajutat să îmi dezvolt ușurința și rapiditatea cu care citesc, iar entuziasmul și râvna din timpul lui m-au marcat cu adevărat, amplificându-mi iubirea față de cărți și de lecturarea lor.

● **Cât de mult prețuiești prietenia?**

Prețuiesc prietenia foarte mult, pentru că îmi dau seama, sau cel puțin încerc să îmi dau seama, cât de mult valorează ea. Poate că uneori nu conștientizez cât de mult contează să

știi că nu ești singur, dar atunci când am cu adevărat nevoie de un prieten, realizez importanța unui umăr pe care mă pot sprijini oricând și că lipsa acestuia ar fi devastatoare.

Oamenii sunt creați pentru a trăi împreună, în comuniune, nu singuri și triști, într-o lume fără prieteni.

● **Îți propui noi interviuri prin care să faci cunoscute anumite personalități din învățământ sau din alte domenii?**

Ar fi interesant să intervievez și alte personalități din învățământ, să le aflu realizările și viețile. Atunci când citești un interviu despre o personalitate, lucrările pe care aceasta le-a realizat devin accesibile. Nu te mai raportezi la ele ca la un proiect imposibil, un standard ideal, dar irealizabil. Personalitatea respectivă devine ceva spre care ținesteți, un scop, un capăt de drum care te îndeamnă să muncești și să te dezvolți. Consider, deci, interviurile foarte folositoare, dacă nu chiar esențiale în progresul copiilor și tinerilor. De aceea, ar fi foarte frumos să realizez noi interviuri prin care să fac cunoscute anumite personalități.

Vă mulțumesc și aștept de la voi noi subiecte pentru rubricile revistei noastre din lunile următoare. Un posibil subiect pentru rubricile revistei din lunile următoare ar putea fi interviuri pe diverse teme cu doamnele profesoare ale Liceului Pedagogic Ortodox „Anastasia Popescu”.

Cu mult, mult drag,
Monica Șerbănescu – pentru conformitate, Madame Monique

Cred că nu sunt îndreptățită să spun că îmi place cititul, pe o scară de la 1 la 5, chiar la treapta 5, deoarece, comparativ cu alți copii de vârsta mea, nu am o „listă” de lecturi parcurse la fel de vastă ca a lor. Dar, chiar dacă poate nu pare neapărat genul acesta de persoană, ador cititul și cred că este un mijloc bun de a înțelege ceea ce mă înconjoară, situații sau emoții pe care nu le-am trăit sau nu le-am putut experimenta până în acel moment. Multe personaje

din cărțile mele preferate m-au inspirat să fiu o versiune mai bună a mea prin complexitatea caracterului lor. De asemenea, prin frământările personajelor din cărțile citite, am învățat că nu poți judeca un om fără să îi cunoști povestea, tot ce stă în spatele aparențelor. Iar acestea sunt numai câteva din argumentele pe care le pot aduce în favoarea ideii că îmi place să citesc și că admir, în același timp, copiii care își alocă timp mai mult decât mine acestui hobby.

Când am citit prima dată această întrebare, m-a șocat faptul că nu am știut să dau un răspuns imediat, dar meditănd la importanța acestui concept, am ajuns la concluzia că prietenia are mai multe sensuri pentru fiecare în parte, este definită de omul care o resimte. Așadar, vă voi spune ce înseamnă noțiunea de prietenie pentru mine. Consider că prietenia este o relație strânsă între două persoane care își cunosc, una alteia, defectele la fel de bine precum calitățile, dar, cu toate acestea, aleg să rămână aproape una de cealaltă. Prietenii adevărați nu sunt numai cei care te

ajută la greu, sunt și cei care te ascultă atunci când ai o zi proastă și știu exact ce trebuie să faci pentru a te înveseli. Nu sunt cei care te lasă să îți copiezi tema la mate când nu ți-ai făcut-o, ci sunt cei care îți amintesc cu o zi înainte că ai o temă de făcut. Sunt acei prieteni care te ajută să te dezvolți ca persoană și să îți descoperi cea mai bună versiune a ta. Unui prieten adevărat nu trebuie să îți fie teamă să îi spui părerea ta reală despre cum se comportă sau cum se îmbracă atunci când ți-o cere. Sunt și acei prieteni care îți înțeleg glumele și râd în hohote la ele, chiar dacă nu sunt deloc amuzante. Cred că a deve-

nit clișeic să spunem că prietenii adevărați sunt cei care îți sunt aproape și la bine, și la rău, așa că nu cred că mai este nevoie de menționat acest aspect. De asemenea, cred că prea multă lume merge pe ideea de asemănare: doi oameni pot fi prieteni dacă au aceleași hobby-uri sau practică același sport. Din contră, eu consider că există prieteni apropiați care sunt diferiți, dar care se completează. Nu este o regulă, dar se întâmplă în multe dintre cazuri. Deci, în opinia mea, prietenia este un concept complex a cărui semnificație diferă în funcție de cel care o experimentează.

Phillippa Balla

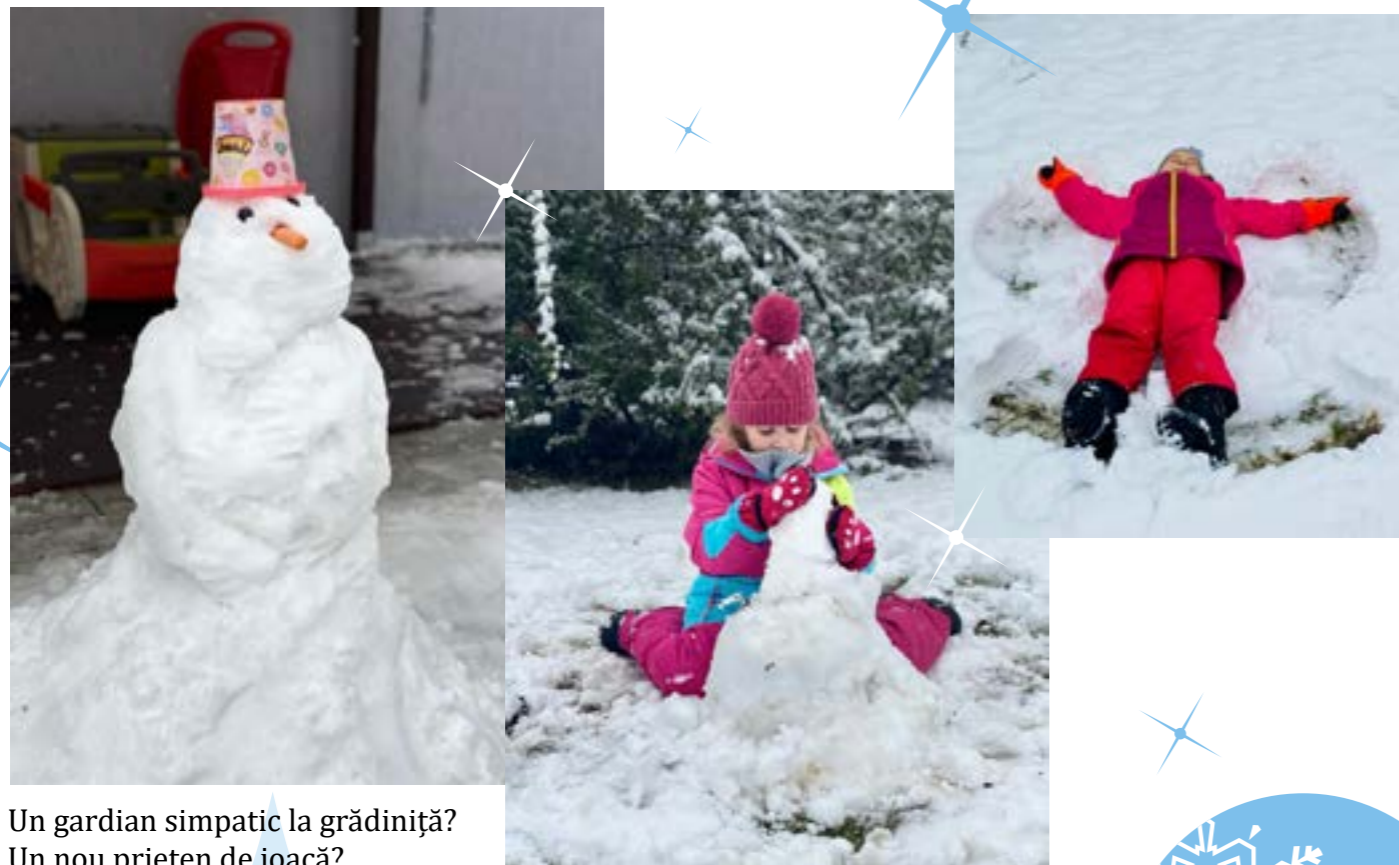
Mai întâi, vreau să menționez că Ioana, colega mea, a fost cea care a inițiat interviul luat lui Madame, doamnei noastre director, iar eu am acceptat. A fost un eveniment neașteptat pentru care îi mulțumesc din suflet colegei mele, căci datorită ei am șansa să iau parte la acest proiect. Întrebarea Ioanei m-a luat prin surprindere, dar acum, că am trăit o asemenea experiență, în care am înțeles rolul unui intervievator, aș vrea să mai iau interviuri și altor personalități, dacă mi se dă ocazia. Cred că este un mod minunat de a dialoga cu persoane deosebite, de a le înțelege părerile, gândurile și frământările, lucru care mă fascinează.

Așadar, m-aș considera și mai norocoasă decât acum să pot lua interviuri unor oameni la fel de deosebiți ca doamna Mona Șerbănescu, de la care am învățat multe.

Mulțumesc încă o dată ca v-ați gândit și la mine pentru participarea la Duelul întrebărilor, vă sunt foarte recunoscătoare!

Vă îmbrățișez cu drag,
Phillippa Balla

Iarna este o-ncântare!

Un gardian simpatic la grădiniță?
Un nou prieten de joacă?

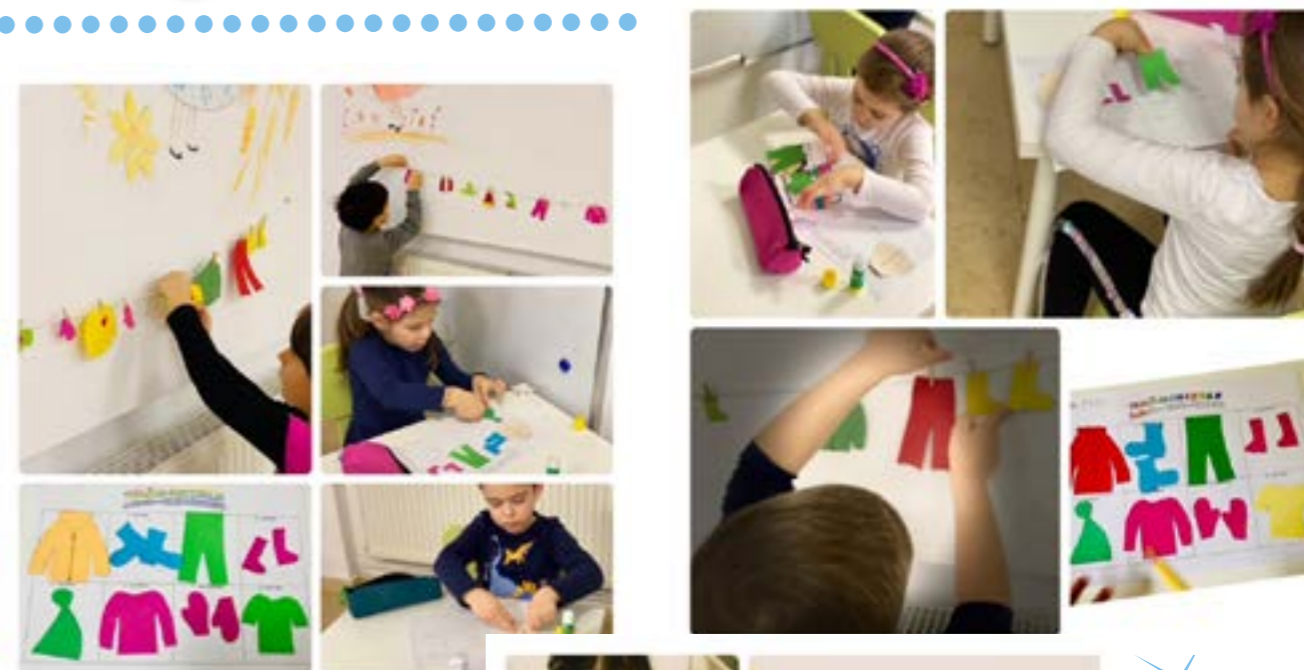
Ne pregătim pentru
vacanță. Lecții de schi
lucrate cu Roxi, profa
noastră de arte vizuale!

Pentru cei mai mari proiectul *Qui suis-je?*
Studiul adjectivului calificativ
folosindu-ne de emoții.
Am finalizat cu acrostihuri.

Clasa a VI-a „Domnița Maria” - Sofia Cherecheș,
Irina Călușaru, Arian Moșneagu.

Copiii învață mai ușor o lim-
bă străină lucrând cu mate-
rial individual. Își folosesc
mai multe simțuri cum ar fi:
cel tactil și vizual, iar jocul
se transformă în învățare.
Germana prin joc de rol are
succes!

prof. Ecaterina Ioniță

2021

2020

2019

2018

2017

REVISTA „UNIVERSUL COPILOR” - serie nouă

Publicație a LICEULUI PEDAGOGIC ORTODOX „ANASTASIA POPESCU”

Editura Zbor - Director Monica Șerbănescu

Redactor coordonator: Ana - Maria Olteanu

Responsabil: Gia - Maria Iova

Invitați speciali: Ana Blandiana, Elena Murariu, Adrian G. Sahlean, Raluca Gyorbiro

Colectivul de redacție: Maria - Roxana Cioată, Daniela Corpaci, Alina Grecu, Elena Haras, Ecaterina - Ortansa Ioniță, Cristina - Diana Mariș, Ioana Revnic, Ileana Zărnescu

Copii - text: Phillipa Balla, Matei Bedrule, Gabriela Benea, Alex Bortan, Nectarie Bostan, Ioana Busuioc, Alexandra Cucu, Ana Cucuoaneș, Monica Gavrilă, Daria Ghimbaș, Gabriel Gyorbiro, Sofia Jacotă, Sara Lăzărescu, Diana Marcu, Natalia Marin, Tudor Moscu, Miruna Oroviceanu, Ariana Păuna, Radu Popescu, Sofia Popescu, Andrei Teodor Săcrieru, Anastasia Vladu

desen: Victor Anghelescu, Irina Călușaru, Sofia Cherecheș, Pavel Eduard, Arian Moșneagu, Maria Poroineanu

Materialele pentru numerele viitoare se primesc pe adresa ana.bidea@gmail.com

str. Zborului nr. 7- 9 sect.3, București

Tel. 0723224247

